

DUMINICĂ, 29 SEPTEMBRIE
ORA 17:00 , PREFECTURĂ

PROTEST

Pe cine crezi?

Academia Română:

"PROIECTUL NU REPREZINTA O LUCRARE DE INTERES PUBLIC
IN FOLOSUL ECONOMIEI NATIONALE care să justifice
efectele colaterale și riscurile asociate"

Academia de Științe Economice:

"proiectul RMGC este gigantic, fără comparație în lume
într-o zonă populată"
"la Roșia Montană sunt mai importante localitatea și istoria ei,
patrimoniul arheologic ... decât aurul care mai există în zonă"

Institutul Geologic al României:

"proiectul Roșia Montană, în etapa actuală, nu întrunește
condițiile pentru acordarea avizului de mediu"
"Proiectul este de un primitivism înfiorătorși nemaîntâlnit
nicăieri în lume"

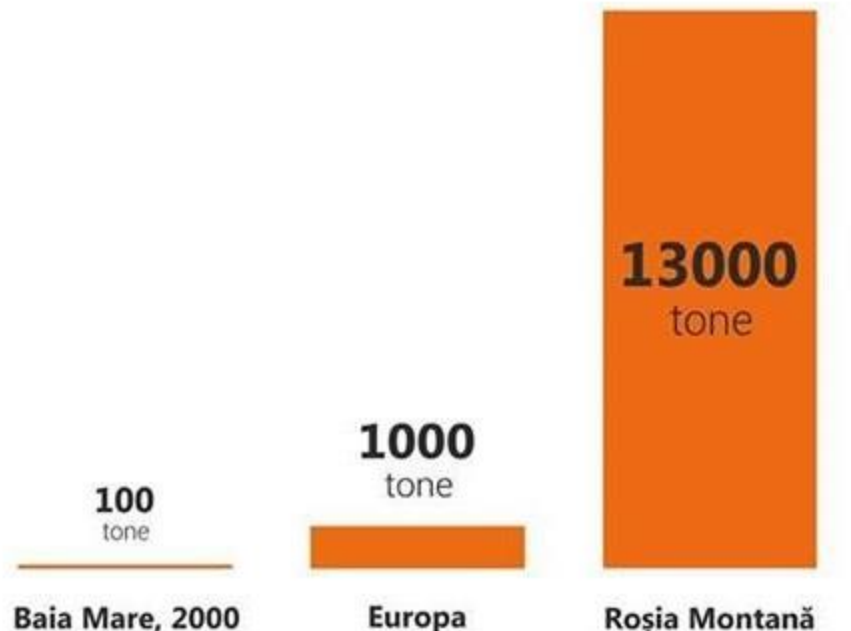
Tu îi crezi pe politicieni?

DUMINICĂ, 29 SEPTEMBRIE
ORA 17:00 , PREFECTURĂ

PROTEST

Vreți cianură?

100 de tone de cianură deversate în
râul Someș datorită ruperii unui baraj
Cel mai mare dezastru ecologic din
Europa după explozia de la Cernobâl
Fauna de pe râurile Someș, Tisa și
Dunăre distrusă complet sau aproape
complet pe distanțe de sute de km
Apa potabilă contaminată pentru 2,5
milioane de oameni

1000 de tone de
cianură se folosesc în
minerit anual în
Europa

13.000 de tone vor fi
deversate în viitor lac de
decantare de la Roșia
Montană.

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE – iulie 2004

În urma mai multor discuții și analize, Academia Romana constată că PROIECTUL NU REPREZINTA O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NATIONALE care să justifice efectele colaterale și riscurile asociate cu acesta și prin urmare recomandă abandonarea sa.

- Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 10 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale și economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

- Beneficiul economic al Statului Român este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului.

- Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise și crearea unui bazin de acumulare a rezidiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei și este în contradicție cu legislația europeană

- Experiența din România (Baia Mare) și din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme și pot produce accidente grave (chiar și atunci când depozitează doar saramura și nu rezidii toxice).

- Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică și culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural și natural.

- Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului și depozitarea în bazin deschis a rezidiilor tehnologice conținând resturi de cianură, produși de "neutralizare" a cianurii (cianati, tiocianati) și complecși ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate așa cum promite proiectul.

- Nu există garanția ca la terminarea operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării și de refacere a mediului afectat. Reziduurile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent și implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaște din experiența similară a altor țări.

- Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, ca și în cadrul operațiunilor pregătitoare desfășurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roșia Montană ca "zona industrială", împiedicând astfel alte activități economice și construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural și cultural.

- Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale și colective, ale unor instituții, organizații neguvernamentale, culte, religioase, personalități și oameni de știință și cultură din țară și străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului și nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-și cedeze proprietățile și să părăsească zona.

(Text prescurtat. Textul integral:

www.acad.ro/rosia_montana/pag_rm04_decl.htm)

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE – iulie 2004

În urma mai multor discuții și analize, Academia Romana constată că PROIECTUL NU REPREZINTA O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NATIONALE care să justifice efectele colaterale și riscurile asociate cu acesta și prin urmare recomandă abandonarea sa.

- Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 10 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale și economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

- Beneficiul economic al Statului Român este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului.

- Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise și crearea unui bazin de acumulare a rezidiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei și este în contradicție cu legislația europeană

- Experiența din România (Baia Mare) și din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme și pot produce accidente grave (chiar și atunci când depozitează doar saramura și nu rezidii toxice).

- Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică și culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural și natural.

- Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului și depozitarea în bazin deschis a rezidiilor tehnologice conținând resturi de cianură, produși de "neutralizare" a cianurii (cianati, tiocianati) și complecși ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate așa cum promite proiectul.

- Nu există garanția ca la terminarea operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării și de refacere a mediului afectat. Reziduurile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent și implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaște din experiența similară a altor țări.

- Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, ca și în cadrul operațiunilor pregătitoare desfășurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roșia Montană ca "zona industrială", împiedicând astfel alte activități economice și construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural și cultural.

- Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale și colective, ale unor instituții, organizații neguvernamentale, culte, religioase, personalități și oameni de știință și cultură din țară și străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului și nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-și cedeze proprietățile și să părăsească zona.

(Text prescurtat. Textul integral:

www.acad.ro/rosia_montana/pag_rm04_decl.htm)

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE – iulie 2004

În urma mai multor discuții și analize, Academia Romana constată că PROIECTUL NU REPREZINTĂ O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NAȚIONALE care să justifice efectele colaterale și riscurile asociate cu acesta și prin urmare recomandă abandonarea sa.

- Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 10 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale și economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

- Beneficiul economic al Statului Român este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului.

- Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise și crearea unui bazin de acumulare a reziduiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei și este în contradicție cu legislația europeană

- Experiența din România (Baia Mare) și din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme și pot produce accidente grave (chiar și atunci când depozitează doar saramura și nu rezidii toxice).

- Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică și culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural și natural.

- Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului și depozitarea în bazin deschis a reziduiilor tehnologice conținând resturi de cianură, produși de "neutralizare" a cianurii (cianati, tiocianati) și complecși ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate așa cum promite proiectul.

- Nu există garanția ca la terminarea operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării și de refacere a mediului afectat. Reziduurile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent și implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaște din experiența similară a altor țări.

- Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, ca și în cadrul operațiunilor pregătitoare desfășurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roșia Montană ca "zona industrială", împiedicând astfel alte activități economice și construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural și cultural.

- Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale și colective, ale unor instituții, organizații neguvernamentale, culte, religioase, personalități și oameni de știință și cultură din țară și străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului și nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-și cedeze proprietățile și să părăsească zona.

(Text prescurtat. Textul integral:

www.acad.ro/rosia_montana/pag_rm04_decl.htm)

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE – iulie 2004

În urma mai multor discuții și analize, Academia Romana constată că PROIECTUL NU REPREZINTĂ O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NAȚIONALE care să justifice efectele colaterale și riscurile asociate cu acesta și prin urmare recomandă abandonarea sa.

- Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 10 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale și economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

- Beneficiul economic al Statului Român este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului.

- Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise și crearea unui bazin de acumulare a reziduiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei și este în contradicție cu legislația europeană

- Experiența din România (Baia Mare) și din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme și pot produce accidente grave (chiar și atunci când depozitează doar saramura și nu rezidii toxice).

- Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică și culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural și natural.

- Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului și depozitarea în bazin deschis a reziduiilor tehnologice conținând resturi de cianură, produși de "neutralizare" a cianurii (cianati, tiocianati) și complecși ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate așa cum promite proiectul.

- Nu există garanția ca la terminarea operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării și de refacere a mediului afectat. Reziduurile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent și implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaște din experiența similară a altor țări.

- Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, ca și în cadrul operațiunilor pregătitoare desfășurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roșia Montană ca "zona industrială", împiedicând astfel alte activități economice și construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural și cultural.

- Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale și colective, ale unor instituții, organizații neguvernamentale, culte, religioase, personalități și oameni de știință și cultură din țară și străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului și nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-și cedeze proprietățile și să părăsească zona.

(Text prescurtat. Textul integral:

www.acad.ro/rosia_montana/pag_rm04_decl.htm)

DUMINICĂ, 29 SEPTEMBRIE
ORA 17:00 , PREFECTURĂ

PROTEST

REVENDICĂRILE NU SUNT NEGOCIABILE

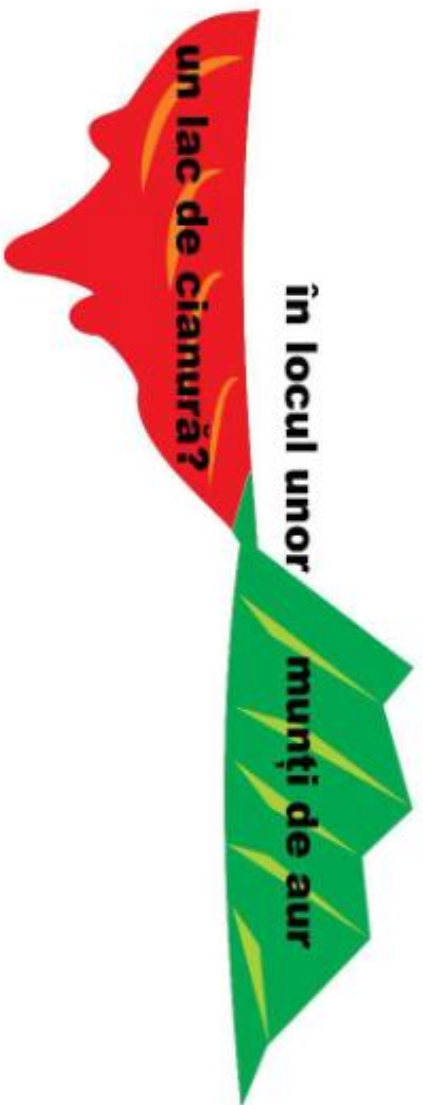
1. RESPINGEREA PROIECTULUI DE LEGE
2. ROȘIA MONTANĂ ÎN UNESCO
3. INTERZICEREA MINERITULUI CU CIANURI
4. POLITICIENII CUMPĂRAȚI DE RMGC LA ÎNCHISOARE
5. DEMISIA: VICTOR PONTA, DAN ȘOVA, ROVANA PLUMB, DANIEL BARBU, GHEORGE DUȚU

DUMINICĂ, 29 SEPTEMBRIE
ORA 17:00 , PREFECTURĂ

PROTEST

**Ce părinte este acela care lasă
moștenire copiilor săi**

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE – iulie 2004

În urma mai multor discuții și analize, Academia Romana constată că PROIECTUL NU REPREZINTA O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NATIONALE care să justifice efectele colaterale și riscurile asociate cu acesta și prin urmare recomandă abandonarea sa.

- Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 10 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale și economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

- Beneficiul economic al Statului Român este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului.

- Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise și crearea unui bazin de acumulare a rezidiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei și este în contradicție cu legislația europeană

- Experiența din România (Baia Mare) și din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme și pot produce accidente grave (chiar și atunci când depozitează doar saramura și nu rezidii toxice).

- Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică și culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural și natural.

- Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului și depozitarea în bazin deschis a rezidiilor tehnologice conținând resturi de cianură, produși de "neutralizare" a cianurii (cianati, tiocianati) și complecși ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate așa cum promite proiectul.

- Nu există garanția ca la terminarea operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării și de refacere a mediului afectat. Reziduurile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent și implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaște din experiența similară a altor țări.

- Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, ca și în cadrul operațiunilor pregătitoare desfășurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roșia Montană ca "zona industrială", împiedicând astfel alte activități economice și construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural și cultural.

- Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale și colective, ale unor instituții, organizații neguvernamentale, culte, religioase, personalități și oameni de știință și cultură din țară și străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului și nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-și cedeze proprietățile și să părăsească zona.

(Text prescurtat. Textul integral:

www.acad.ro/rosia_montana/pag_rm04_decl.htm)

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE – iulie 2004

În urma mai multor discuții și analize, Academia Romana constată că PROIECTUL NU REPREZINTA O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NATIONALE care să justifice efectele colaterale și riscurile asociate cu acesta și prin urmare recomandă abandonarea sa.

- Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 10 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale și economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

- Beneficiul economic al Statului Român este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului.

- Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise și crearea unui bazin de acumulare a rezidiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei și este în contradicție cu legislația europeană

- Experiența din România (Baia Mare) și din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme și pot produce accidente grave (chiar și atunci când depozitează doar saramura și nu rezidii toxice).

- Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică și culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural și natural.

- Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului și depozitarea în bazin deschis a rezidiilor tehnologice conținând resturi de cianură, produși de "neutralizare" a cianurii (cianati, tiocianati) și complecși ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate așa cum promite proiectul.

- Nu există garanția ca la terminarea operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării și de refacere a mediului afectat. Reziduurile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent și implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaște din experiența similară a altor țări.

- Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, ca și în cadrul operațiunilor pregătitoare desfășurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roșia Montană ca "zona industrială", împiedicând astfel alte activități economice și construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural și cultural.

- Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale și colective, ale unor instituții, organizații neguvernamentale, culte, religioase, personalități și oameni de știință și cultură din țară și străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului și nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-și cedeze proprietățile și să părăsească zona.

(Text prescurtat. Textul integral:

www.acad.ro/rosia_montana/pag_rm04_decl.htm)